ANUL XII. No. 1426 — 4 PAGINI 3 LEI — Marți 21 August 1934

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Telefon direcție 3.26.60

MARE COTIDIAN SPORTIV
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI.
Director: Al. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA DUPA TARIF
Telefon redacție și provincie 3.26.69
Telefon administrație 3.26.60

O deosebire...

Au fost la început zâmbete compătimitoare. Max Baer — frumosul Max, cum îl numește Holywood-ul succeselor mondene — trebuia să-l înfrunte pe Carnera.

David și Goliath.

Italia întreagă și toate somitățile pugilistice nu vedeau decât un singur rezultat posibil: victoria lui Carnera. O victorie pe care pumnii lui Carnera, doi pumni ca doi bolovani distrugători, trebuiau să o obțină repede și sigur.

Și apoi zâmbetele s'au schimbat. Au prins un alt aspect. Mai senin, deși mai nedumerit. Și ca o briză, uimirea primului moment s'a lărgit plecând în lume să facă zvon de victorie și de celebritate pentru Baer.

Max Baer învinsese pe Carnera!..

Sub pumnii mici ai lui Baer, corpul uriaș — ca o stâncă — al lui Carnera, se prăbușise moale și învins.

Inert și detronat.

Rezultatul a prins aripi și a sburat peste Ocean. Și s'a oprit în Europa și a stârnit discuții și s'a clasat apoi treptat în raftul rezultatelor de tot felul.

Sunt de atunci două luni. Pe cine mai interesează astăzi victoria lui Baer? Un campion mondial a fost învins și altul i-a luat locul.

— Ei și?

Timpul a șters schimbarea aceasta de monarhi, ca apa un prundiș. Pretutindeni, actualitatea s'a fixat pe alte rezultate. Și nimeni nu se mai gândește astăzi la Carnera sau la Baer.

E și normal!..

..Și totuși în Italia, rezultatul n'a fost încă uitat. Infrângerea lui Carnera mai stărue încă acolo. Și ca o briză rece, victoria lui Baer a înghețat zâmbetele și a stâlcit o bună dispoziție pe care titlul lui Carnera o întreținea caldă și antrenantă.

Pretutindeni, Baer a fost admis campion. I s'a recunoscut victoria, i-a fost aplaudată poate și a fost înscris în albumul monarhilor mondiali ai boxului.

Numai în Italia, situația aceasta n'a fost încă acceptată. Și fiindcă trebuia montată pe un soclu oarecare noua statue a lui Carnera menținut campion cu sila, Federația italiană a găsit o soluție admirabilă: a sesizat I. B. U-ul că matchul Carnera-Baer n'a fost disputat conform regulelor I. B. U... și a anulat rezultatul matchului.

Foarte simplu și foarte expeditiv.

In America, firește, hotărîrea aceasta (foarte ingenioasă) a Federației italiene nu are nici o autoritate. N'ai măcar autoritatea unei glume reușite, fiindcă americanii ignorează I. B. U-ul cu regulamentele lui și cu glumele regulamentare de a menține campioni oameni cari și-au pierdut titlul.

Indârjirea aceasta totuși de a-i salva lui Carnera o situație irremediabil pierdută deocamdată, este admirabilă.

Și gradează încă o dată, cât de viu pulsează în Italia cordul pentru sport și cât de intensă este acolo epidemia de sport care aiurea a slăbit sau a dispărut complet..

In timp ce la noi în matchurile cu boxerii străini, campionii noștri sunt fluerați, în Italia sunt menținuți și după ce și-au pierdut titlul.

Deosebirea trebuia neapărat subliniată!..

GEORGE FULGA

Echipa națională pentru Jocurile Balcanice a fost formată

— Dela trimisul nostru special —

PREDEAL, 20. (Prin telef.). Imediat după disputarea concursurilor de atletism s'a întrunit în localul Orfelinatului C. F. R. Biroul federației de atletism pentru a întocmi lista atleților care urmează să facă deplasarea la Zagreb.

După discuții destul de aprinse, în care cei meniți să selecționeze echipa aveau și calitatea de atleți concurenți s'a ajuns la următoarea formulă de auto-selecționare asupra căreia ne permitem să revenim.

100 m.: Covaci — Ionescu C.
200 m.: Covaci — Iordache.
400 m.: Iordache — Nemes.
800 m.: Popovici — Krauze.
1500 m.: Manea — Popovici.
5000 m.: Manea—Comănescu.
10 km.: Manea — Comănescu.
110 m. garduri: Sterian.
400 m. garduri: Pulala — Ion V.
Lungime: Ionescu C. — Schmidt.
Prăjină: Dr. L. Biro.
Greutate: Marian — Havaleț.
Disc: Havaleț — Marian.
Suliță: Marian — Soos.
4×100 m.: Ionescu C. — Crăciun — Covaci — Schmidt.
4×400 m.: Iordache — Puhala — Popovici — Nemes.
Marathon: Gall L.

Nu vom fi reprezentați în proba înălțime, triplu salt și ciocan, iar echipa de ștafetă balcanică se va forma la Zagreb.

In total vor pleca 18 atleți și trei oficiali. Echipa României va părăsi țara Joi seara.

Campionatele Europei de natație

MAGDENBURG 19 (Intersport). — Astăzi au continuat la Magdenburg, probele contând pentru campionatele Europei de natație.

Tournouiul de waterpolo a dat următoarele rezultate:

Franța — Spania 2-1 (2-1)
Ungaria — Suedia 9-1 (4-1)
Germania — Belgia 2-1 (1-0)

1500 m. liber domni

1. Jean Tarris 20 m. 5 s. campion european.

400 m. liber fete

1. Machenbrott (A.) 5 m. 25 s. 4.

Peneș Ciclistul

Plecat-am nouă'n circuit
Și cu mașina zece,
Aveau băieții presimțiri
Și nu voiau să plece.

Voioși ca șoimii cei ușori
Cu flori de mac în plete,

Aveam și pene în picior,
Dar și la biciclete.

Ne-am avântat c'un dor nebun,
Dar ne-am grăbit ca tâmpii,
Căci în câmpie, nu știu cum,
Băturăm numai câmpii.

Am luat-o'n tempo nebunesc,
Și-am continuat agale,
Fiindcă pe șea am observat
Că-i greu la deal și vale.

Sburam prin gropile adânci
De întreceam ghiuleaua,
Aveam un singur dor în piept,
Să batem crunt șoseaua.

Mergea în cântec cu alai
Intreaga noastră oaste
Deodată unul într'un hop,
Își rupe patru coaste.

Eram sătui cu toți de șes
Unde am stat tot anul,
Și am pornit-o înspre munți
Să înfruntăm dușmanul.

Dar cum făcurăm drumul lung
Și obosise grosul,
De dimineață ne-am trezit
Dormind pe Păduchiosul.

In zori, un turc din Calafat
Sună cu o trompetă;
Ca la un foc ne-am deșteptat,
Și, sus pe bicicletă

După un metru și un sfert
Ne-a luat din dos dușmanul,
Lovea cu sete și vârtos
Să spargă ramazanul.

Prin spate el s'a furișat,
Cine era să-l vadă,
Când comisarul era prost
Ca un sergent de stradă.

Iar foamea ne răzbia mereu
Și ne mărea amarul,
Vedeam în față doar cârnați
Și ne sărea mustarul.

O clipă ne oprim în loc...
O doină ca dintr'un cimpoi...
Dar ne'nșelasem, era fals
Fiindcă țipase foamea'n noi.

Era dușmanul voinicos
Iar noi eram piftie...
De casă mi-era tare dor
Că-avea bucătărie.

Dar lungă-mi pare calea
Acum la'ntors acasă,
Aș vrea să sbor, dar foamea
Din burtă nu mă lasă.

Și ce minune 'ntre minuni
Că nu aveam nici pită
Și ne-am trezit deodată toți
Sătui.... de circuite.

PENEȘ II

Competiția intermilitară a Micei Înțelegeri

Cehoslovacia a dispus de Jugoslavia cu 6-1 (2-1)

Cehii au obținut o frumoasă isbândă, dupa un joc în care s'au arătat superiori

Au marcat Zajicek (4) Fascinek (2) și Honka pentru Cehoslovacia și Hrabetz pentru Jugoslavia. D. Costel Rădulescu a condus impecabil

Competiția militară a Micei Înțelegeri s'a inaugurat eri cu întâlnirea din tre Cehoslovacia și Jugoslavia.

Această partidă a constituit un spectacol de bună calitate, satisfăcând și pe cei mai exigenți. Ambele echipe s'au întrecut în a arăta un joc de factură superioară. După înfățișarea scorului cel care nu a asistat la match, ar fi îndreptățit să creadă ce pe teren nu a existat decât o echipă.

Lucru cu totul inexact. Deși înfrânți cu un scor categoric, jugoslavii s'au comportat admirabil în fața unei echipe, care a beneficiat de un quintet ofensiv excelent.

Cehoslovacia cu un team superior învinșilor s'a detașat printr'un joc științific. In special, s'a impus linia de atac.

Cauza înfrângerii jugoslave a fost tocmai verva îndrăcită cu care au jucat cei cinci componenți ai liniei de atac a cehilor.

După felul cum s'au comportat cei unsprezece jucători cehi în matchul de eri, reese în mod clar că ei sunt favoriții probei. Vorbind de părțile mai slabe ale echipei lor, ne vom opri asupra fundașilor și portarului cari n'au fost de talia celorlalte două compartimente.

De pe urma acestui fapt ar putea profita reprezentativa noastră.

In alt fel nu vedem prea mari șanse echipei noastre în matchul cu Cehoslovacia.

JOCUL

După solemnitatea începerii competițiunii, d. Costel Rădulescu fluieră începutul jocului.

Cehoslovacii au inițiativa jocului, instalându-se în câmpul adversarilor. Primele șapte minute se desfășoară în fața buturilor lui «Glazer», care este pus la încercare. Internaționalul sârb,

(Continuare în pagina 3-a)

Echipele militare ale Iugoslaviei și Cehoslovaciei

Admira a învins cu 5-3

Venus a rezistat onorabil campionilor Austriei

Teren Venus, 8000 spectatori. Un spectacol de calitate, Admira, una din cele mai bune echipe din Europa Centrală. Joc foarte rapid
Cum a arbitrat d. Moroiu

Aspecte

Inainte vreme, în timpul nopții nu se făceau decât două lucruri: se dormia sau se fura. Noaptea era destinată exclusiv acestor ocupațiuni, cu mici excepții, în nopțile cu lună, când poeții se extaziau în rime.

Civilizația de care am început și noi să ne contaminăm, a reușit să ne procure nopți de insomnie. Nopți cu football, cari sunt pe placul exigenților noștri spectatori. Am văzut aseară.

Cheflii cari salutau zorile prin terestrele cabaretelor, somnoroși cari sunau stingerea la ora nouă, sexul slab și cel tare, plebea și aristocrația, toată lumea a făcut coadă la casele arenei Venus.

«Da' restul nu mi-l mai dai?»
«Vi l'am dat...»
«Mi-ai dat, dar mai puțin».

Arhipline, tribunele au devenit sonore după ora nouă și jumătate precis.

«Ce spui de lumină?»
«Mizerabilă, nu se vede nimic»
«Cum nu vezi dom'le?»
«Păi o caut de-un ceas pe nevasta-mea, și n'o văd».

Totuș e lumină. Și vecinul e de aceeaș părere.

«E mai lumină ca ziua, e à la giorno».

Prudența e mama înțelepciunii. Asta probabil că știe și domnul care și-a adus bricheta, în caz de s'o defecta ceva la instalația de lumină.

O domnișoară cască. Și-a stricat somnul.

Echipele nu mai vor să apară. Nu-i nimic, nu ne temem că o să ne apuce noaptea.

Tușele sunt albe, barele sunt tot albe, și noaptea e făcută albă de către cei cari nu dorm.

Aproape de miezul nopții, pe splaiul Independenții, două sute de agenți, trei sute de jandarmi, agenți și detectivi, au descins din automobile în fața arenei Venus.

Nu a fost nici un scandal, nici o bătaie. Lumea a privit stupefiată această desfășurare de forțe publice. Pentru toți era un mister.

Numai Ghiță Busuioc, cetățean cu domiciliul lângă arena Venus, și care anunțase poliția că zece mii de somnambuli vor să-l jefuiască, râdea sub mustață.

A.NOL.

Aseară, pe arena Venus, publicul bucureștean — venit, dealtfel, în număr impunător, deoarece, cu o apreciere puțin optimistă, putea fi cifrat la 8000 — a avut ocazia să vadă pe Admira din Viena, mai aproape de valoarea ei reală decât cu o zi înainte.

Adică, pentru a fi exacți, i-a văzut întrebuințându-se mai mult timp.

Aceasta pare a fi unitatea de măsură care convine valorii campioanei Austriei: timpul. Calitatea performanței e constantă. Doar întinderea în spațiu variază. Cu Juventus, s'au întrebuințat douăzeci și cinci de minute. Cu Venus, cincizeci. Cu Bologna se vor întrebuința, probabil, nouăzeci.

Și făcând această diagramă a considerației pe care vedetele austriace o acordă adversarului, avem aspectul matchului de aseară.

Venus a jucat energic. Impetuos. Dar nu a reușit să pună în mișcare mecanismul imperturbabil și indereglabil al adversarului decât din timp în timp.

In acele momente fericite — iar judecăm cu mintea spectatorului — jocul a fost de clasă. De mare clasă. Intr'adevăr, marile echipe din Europa Centrală au dus jocul de football la o perfecțiune technică atât de ridicată, încât până și calitățile fizice i se înglobează.

Pentru a fi mai explicit, la Admira, viteza neobișnuită a jucătorilor și a mișcărilor pe teren este atât de stilată, furnizată atât de «la comandă» încât pare că încetează de a mai fi un atribut fizic, pentru a deveni un factor technic.

Ce ne-a arătat Admira?

Pe lângă această tactică — prea interesantă, prea profesionistă, pentru unii — de a forța jocul numai atunci când necesități de scor o cer, vienezii ne-au prezentat o linie de atac impecabilă și pe care accidentul neexplicabil al lui Vogl, din primele minute, a privat-o de aportul ce-l aduce într'o echipă extrema-stângă.

Nici o mișcare greșită. Dar mai ales nici o mișcare de prisos. Iată deviza scrisă pe toate atacurile Admirei.

Pentru a determina pe unul dintre înaintași să efectueze un «dribbling» — atât de curent întreprins de jucătorii noștri — trebuia într'adevăr să prezinte multe garanții de terminare printr'un «shoot» la poartă. Altfel, mingea se stopează cu un picior și se pasează cu celalt. Ceeace face ca toate combinațiile să fie efectuate cu o ințeală vertiginoasă, derutând orice apărare și, mai aler, una lipsită de mijlocași de aripă.

Căci acesta a fost cusurul Venusului și cauza care i-a împiedicat, nu să învingă — diferența de clasă ar ajunge o vorbă goală!— dar să oblige pe vienezi să se întrebuințeze și mai mult. Incă Bărbulescu a fost binișor. Dar Actis părea până și el convins de imposibilitatea de a realiza ceva pozitiv!

Apărările imediate au funcționat bine și abundent, dar ne-a făcut impresia că cea a bucureștenilor a fost mai bună. Poate pentrucă a fost mai mult întrebuințată...

In schimb, înaintarea nu a uzat destul de aripi. Tripleta s'a rezumat la ea însăși, ceeace, evident, nu putea duce la nici un rezultat, în fața a doui fundași cu rutină.

E drept că în repriza doua, Vogl a fost mai mult utilizat și rezultatele s'au văzut.

In general, partide a prilejuit un spectacol de calitate.

Venus a jucat bine, cu energia care-i caracterizează.

Iar adversarul era prea tare.

Ar fi și fantezist să pretindem ca o echipă indigenă să poată bate, în mod regulat, una dintre cele mai bune formațiuni europene.

Căci, așa cum a arătat-o, aseară, Admira este una dintre cele mai bune echipa europene și, poate, cea mai bună din câte ne-au vizitat.

G. T.

Considerațiuni

Forțați de tempo-ul Venusului, austriacii, mai ales înaintarea, ne-au arătat ce știu.

In poartă vestitul Platzer, care și-a câștigat repede simpatia prin lipsa de fanfaronadă, s'a arătat demn de renumele ce l-a precedat. De o suplețe de panteră, toate intervențiile erau făcute cu o ușurință ce dovedește clasa ridicată și calitățile naturale cu care este înzestrat. Păcat că nu a fost obligat să plonjeze mai mult, Vâlcovii nefiind în formă de shoot (cele trei goaluri ale Venusului fiind marcate cu capul); ne-a delectat însă cu intervențiile aeriene făcute în careu și la mingiile pe sus. Goalurile marcate au fost imparabile, marcate în viteză, primul în special nici nu l-a putut vedea. Intr'adevăr unul din primii 3 portari din lume.

Fundașii, solizi, au fost la început puțin depășiți de viteza Venusului. In urmă când au prins combinațiile tripletei care au jucat prea înghesuiți, au fost tot atât de buni, cei stânga de puțin superior camaradului său.

Linia de mijlocași a impresionat prin viteza aripilor. Aripa stângă ne-a părut inferioară celei drepte care a strălucit și datorită faptului că Motoroiu nu a fost prea bine. Humemberger halful centru, bun tactician, n'a părut să fie un jucător extraordinar.

Inaintarea a fost linia cea mai bună. Deși amputată de Vogl extremul stânga după primele minute, a jucat tot atât de bine în centru cât și pe aripi. Cei mai buni interul stânga și interul dreapta. Siegl pe aripă, a avut o sarcină ușoară datorită lui Actis.

Inaintașul centru Stoiber a creat situații și a fost animatorul întregii linii. Schall pe stânga a semănat panica de câte ori a scăpat.

Lăpușneanu în poartă rămâne omul reflexelor. Păcat că la calitățile, pe care le are nu posedă și o disciplină a jocului. A apărat un shoot al lui Siegl printr'o detentă datorită unui reflux splendid. La sfârșitul primului mi-temps a fost un om de nădejde pentru echipa sa. Bine în general, goalul marcat de Albu nu îi este imputabil.

Albu a început printr'o mare greșală dar a terminat bine. Degajările lui ce luminează terenul au fost de folos înaintării. Puțin handicapat în plasare din cauza insuficienței lui Actis.

Stanciu, omul calm, bun pe om ca întotdeauna, grijuliu și cu aceleași degajări care le-am vrea mai lungi.

Bărbulescu a făcut ce a putut în primul mi-temps. Foarte bun în atac și la servit partenerii, defensiva lui este insuficientă pentru o aripă mai bună.

Eisenbeisser bun. Technician bun și tot atât de mare tactician, trenează la sfârșitul matchului, fiind handicapat și de halfii de margine.

Actis, insuficient trebue neapărat înlocuit. Servește foarte slab și este totdeauna depășit în apărare. Un fel de Kotormany în zi proastă cu toată bunăvoința lui.

Sfera bun, acroșeur, adevărat echipier dela U, va întări echipa Venusului.

Manole Dumitrescu bine cât a jucat. S'a pus mai greu pe picioare, și greșit a fost înlocuit cu Vogl, care nu i-a fost superior. Viteza, conștiinciozitatea cu care joacă îl fac totdeauna mai mult ca util, deoarece cunoaște bine jocul Vâlcovilor.

Dintre Vâlcovi care au făcut greșala că nu au urmat tactica ce le-a adus victoria contra Ripensiei adică să joace mai îndepărtat și să shooteze la poartă, Volodea a fost cel mai bun (mai ales în mi-temps-ul doi). Intotdeauna cel mai debrouillard în fața porței, a marcat 2 goaluri cu capul. Cel mai frumos l-a marcat însă Petea, care a avut și singurul shoot ce a obligat pe Platzer să plonjeze.

Vogl, o achiziție bună, a Venusului, jucător inteligent, disciplinat, cu shoot și viteză, va întări garnitura Venusului, după ce se va îngloba jocului celorlalți colegi.

Motoroiu, cu o technică minoră, nu a făcut prea mult nefiind în formă de shoot și întârziind totdeauna pe mingiile servite.

L. P.

Cum au jucat

Cetiți cotinuarea la rubrică.